

דוד סקלר

בן חנה והרב רט, נולד ביום כ' בסיוון תשכ"ב (4.6.1962) בפילדלפיה שבארצות-הברית. דוד התחיל את לימודיו בארץ הולדתו, וסיים בה שלוש כיתות בבית-ספר יסודי. בהיותו בן 9 שנים, עלה דוד עם אמו ואחותו לארץ. המשפחה השתקעה בהרצליה, אמו, הגשימה את שאיפותיה הציוניות בעלייה לארץ. הוא התבלט בנועם הליכותיו, והשפיע בהתנהגותו על חבריו בכיתה ובבית-הספר. דוד התמסר לפעילות ספורטיבית, היה חבר ומדריך בתנועת "הצופים", והרבה לקרוא ולהאזין למוסיקה.

באוגוסט 1980 התגייס דוד לצה"ל. בגלל השקפת עולמו הציונית ואהבת ארץ-ישראל שלו, הוא דרש לשרת בחיל קרבי. הוא טען שבישראל צריכים הרבה לוחמים. דוד שירת בחיל-השריון, עבר אימוני טירונות, סיים קורס תותחני-טנק ובאפריל 1981 הועלה לדרגת רב"ט.

כשפרצה מלחמת שלום הגליל, היה דוד עם הכוח שהסתער על ביצורי המחבלים ופרץ ללבנון. הוא המשיך במסלול הקרבות, עד שהגיע עם יחידתו למבואותיה הדרומיים של ביירות. ביום ט"ו בתמוז תשמ"ב (5.7.1982), במהלך הפגזה ארטילרית כבדה של האויב, נפגע הטנק שלו והוא נפצע פצעיו מוות. בן 20 שנים הוא היה בנופלו.

דוד הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית-הקברות במעלות. הוא השאיר אחריו הורים ואחות.

מפקד יחידתו כתב עליו לאמו: "בחור מופלא ומיוחד היה דוד בעינינו. לא בחור חזק ובריא היה, ודווקא משום-כך זכה להערכה מיוחדת על יכולתו ורצונו העז להיות לוחם בשורה הראשונה. ואכן, דוד לחם עם חברים ומפקדים ימים ולילות, מן הגבול ועד מבואות ביירות. הוא עבר בנתיבי קרבות עזים וקשים, כשהוא וחבריו בין הטובים המובילים את צה"ל כולו, וזאת תוך חירוף-נפש וגבורה עילאית.

ראיתי אותו ואת חבריו מסתערים, ראיתי אותם חשופים בצריח, ראיתי אותם חובשים פצועים, ראיתי אותם מחלצים חבר מטנק בוער וראיתי אותם בוכים על חבר שנפל - על דוד. אך תמיד קמים וביחד, בעיניים מפיוחות, לאימוץ כל שריר ונימי הנפש, מיישירים מבט קדימה וממשיכים לנוכח אימת המוות.